

Mýtus a já

Mýtus původně znamená řeč a vyprávění. Pokud se tedy někoho zeptáte, co si představí pod pojmem mýtus, většinou lidem v hlavě okamžitě začnou poletovat různé myšlenky o nepravdivých událostech z minulosti, příběhy nebo báje z dávných časů. Ano, přiznám se, že to jsou také první obrazy, co se mi začnou vybavovat. Něco smyšleného. Ale když se do toho ponoříte více a začnete o tom hlouběji uvažovat, zjistíte, že to není tak úplně pravda. Myslím si, že mýty nejsou jen dětské pohádky před spaním nebo jen nudné učivo pro školy. O mýtu se nepochybuje, protože je předáván z generace na generaci jako odkaz dávných předků.

O vzniku mýtu se vždy předpokládá, že byl lidem kdysi zjeven bohy samotnými. Mýty můžeme chápat různě. Je však nesporné, že v životě člověka sehrály nesmírně závažnou úlohu. Mýty vytvářely rámec lidské společnosti, byly nositeli morálky, soudržnosti a životaschopnosti lidí. Vrátime-li se ke kořenům mýtů, tak mají řecký původ a antičtí Řekové, co ve své době dokázali a objevili, nám ještě dnes cloumá mozkovými závitky. Jak je to možné? Jak toho byli schopni dosáhnout? Klademe si tyto otázky, např. otázky o vzniku země a stále na ně nedokážeme nalézt odpovědi.

Mýty, fantazie nebo skutečnost? Podle mého názoru mýty nám mají něco sdělovat, vychází z nich poučení nebo nás informují o historii. Tímto chci říci, že mýty nemusí být jen snůška vymyšlených příběhů, ale dávají nám možnost pouvažovat nad tím, že by to mohla být pravda. Například postava z českých mýtů Praotec Čech. Muž, který údajně přivedl svůj lid do Čech a podle kterého nesou Čechy své jméno. Nedá se potvrdit jednoznačný závěr. Můžeme říci, že je to jen smyšlený pohádkový příběh pro děti, ale nemůžeme ani vyvrátit fakt, že by to mohla být skutečnost, která se opravdu stala. Je to téma k zamyšlení.

Přesnějším důkazem, že mýtus nemusí být jen fikce je Bible, Genesis – stvoření člověka. Adam a Eva, které stvořil Bůh. Nejprve žijí bezstarostně v Boží zahradě, poté přijde hřích a následný trest. Lehce mi to připomíná dnešní život. Když jsme malí, žijeme životem bez starostí, časem přichází problémy a za chyby platíme. Opět mýtus, který nelze potvrdit ani vyvrátit.

Mám dojem, že mnoho mýtů přetrvává i do dnešní doby. Spousta věcí je již vědecky ověřena, ale stále zůstávají oblasti, ve kterých lidský mozek tápe. Mýtus bezpochyby hraje významnou roli v dějinách lidstva. Však nedokazuje také, jak je celá lidská rasa slabá a lehce zmanipulovatelná? Myslím, že v mýtech se toho o nás samých můžeme dočíst daleko víc. Jen musíme být více pozorní...